

Ο τίτλος της ταινίας – Children of the Sea
στα Ιαπωνικά σημαίνει Θαλασσινά Θηλαστικά Παιδιά
Η ταινία κατατάσσεται στο είδος: Mystery and Supernatural (Μυστηρίου και Υπερφυσικού)
Η ταινία δημιουργήθηκε το 2019 από τον σκηνοθέτη Ayumu Watanabe.
Έχει ενδιαφέρον ότι η συγκεκριμένη ταινία έχει έντονο το στοιχείο του νερού.

Το Children of the Sea είναι μία ταινία σύνθετη και για πολλούς δύσκολη στη κατανόηση. Πέρα από τη προσωπική, και φορές υπερφυσική, προσέγγιση του συγγραφέα ως προς τη φύση και το σύμπαν προέρχεται από έναν πολιτισμό και μία φιλοσοφία ζωής (όπως Zen Buddhism) της ανατολής, η οποία είναι ξένη και άγνωστη στους περισσότερους από εμάς. Η ταινία πραγματεύεται τα μυστήρια και το νόημα της ζωής, τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση και το σύμπαν, την έναρξη του σύμπαντος, το βιολογικό θαύμα της γονιμοποίησης και της ζωής.

Ίσως ο καλύτερος τρόπος να δούμε την ταινία είναι να μη προσπαθήσουμε καταλάβουμε το σενάριο γραμμικά και κυριολεκτικά αλλά να αφεθούμε στην ποιητική της διάσταση, στα μηνύματα που αναδύονται και στις σκέψεις που μας δημιουργούνται.

Μία πανδαισία αισθήσεων σε ένα ταξίδι που ενώ ξεκινάει από εξωτερικά φαινόμενα και συμβάντα γίνεται ένα ταξίδι προς τα μέσα, προς το διαμάντι (αναφορά στον μετεωρίτη) που όλοι έχουμε μέσα μας.

Η αίσθηση που αποκομίζουμε είναι πόσο είμαστε όλοι συνδεδεμένοι μεταξύ μας και με το σύμπαν... είμαστε όλοι παιδιά των αστεριών.
Η επιστήμη ασχολείται με την εξήγηση της λειτουργίας του σύμπαντος, του big bang και της μαύρης τρύπας. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέροντα θέματα. Όμως και μία ποιητική ή φιλοσοφική προσέγγιση στη σχέση του επιμέρους (μικρόκοσμου) και του συνόλου (μακρόκοσμου / σύμπαντος) έχει μεγάλο ενδιαφέρον για την κατανόηση της ύπαρξης μας.
Υπάρχει διάχυτη σε όλη την ταινία μία αντιπαράθεση του γνωστού, της επιστήμης, της μελέτης, του γνώριμου, του προβλέψιμου, του αποδεχτού με το άγνωστο, υπερφυσικό, εξωπραγματικό, παράξενο, ανεξήγητο, μυστήριο

Σε όλη την ταινία υπάρχουν αισθητικές ομοιότητες της θάλασσας και του σύμπαντος, σαν να είναι το ίδιο.

Η ευαισθητοποίηση σχετικά με το περιβάλλον και τη φύση μπορεί να επιτευχθεί όταν νιώσουμε ότι είμαστε η φύση, είμαστε το περιβάλλον.... Δεν είμαστε κάτι άλλο ξεχωριστό. Όταν δεν φροντίζουμε το περιβάλλον δεν φροντίζουμε τους εαυτούς μας, τους αγαπημένους μας. Αν το νιώσουμε αυτό μήπως αλλάξουμε τις συμπεριφορές μας;

Στο τελευταίο μισάωρο της ταινίας η τεχνική κινούμενης εικόνας απογειώνεται μαζί με συμβάντα γεμάτα συμβολισμό. Τα χάνουμε και μόνο αν αφεθούμε στις εικόνες και σε ότι νιώθουμε με όσα λέγονται και συμβαίνουν μπορούμε να την παρακολουθήσουμε χωρίς αμηχανία. Το άπειρο του διαστήματος καθρεφτίζεται στους ωκεανούς της γης και εμείς μαζί με τις εικόνες πετάμε και κολυμπάμε σε ένα εικαστικό και εννοιολογικό ταξίδι.

Στο τέλος της ταινίας η Ruka κατανοεί ότι δε θα ξαναδεί τους Umi και Sora. Όμως νιώθει ότι η σχέση τους συνεχίζεται, υπάρχουν στο περιβάλλον. Τους νιώθει ενώ στέκεται στην παραλία μετά από τους τίτλους τέλους.

Εκεί θα μπορούσαμε να φανταστούμε τους Umi και Sora σαν τη θάλασσα και τον ουρανό, όπως μεταφράζονται εξάλλου τα ονόματά τους. (Umi σημαίνει θάλασσα και Sora σημαίνει ουρανός)

Τελειώνοντας η ταινία νιώθουμε πόσο όλα είναι αλληλένδετα, όλα συσχετίζονται, αλληλοεπηρεάζονται, και ας μην έχουμε καταλάβει καθ' όλα το γιατί....

Είμαστε όλα και όλοι από αστερόσκονη;... άνθρωποι, ζώα, θάλασσα, ουρανός, άστρα-είναι όλα ένα μεταξύ τους;

Ένας άνθρωπος είναι μέρος του σύμπαντος ή είναι το σύμπαν;

